

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 4624/22 וערעור שכנגד

לפני: כבוד המשנה לנשיאה עי פוגלמן

כבוד השופט יי אלרון כבוד השופט חי כבוב

המערערת בעייא 4624/22

והמשיבה בערעור שכנגד: יוסף לוינסקי ושותי בעיימ

נגד

4624/22 המשיבים בע"א

והמערערים בערעור שכנגד: 1. שחר דבש

2. רוני בן דוד

3. שמעון אדרי

ערעור על פסק הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבי השופט גי גונטובניק) בתייא 21154-01-20 מיום 08.05.2022

(26.06.2023) זי בתמוז התשפייג : תאריך הישיבה

בשם המערערת בעייא 4624/22

המשיבים בערעור שכנגד: עו"ד אילן שביט-שטריקס; עו"ד חן סדבון

בשם המשיבים בעייא 4624/22

והמשיבים בערעור שכנגד: עוייד אבי אברמוביץי; עוייד גיתית קופלוביץי

פסק-דין

המשיבים שילמו כספים ששימשו לרכישת נכס שנמכר לאחר מכן. המשיבים טענו כי הכספים היו כספי השקעה וטענו כי הם זכאים כפועל יוצא לחלק יחסי מהמניות שקיבלה המערערת בגין הנכס. המערערת מצדה טענה כי מדובר בהלוואה. המערערת אף הגישה תביעה שכנגד בגין הוצאות שהיה על המשיבים לשאת בהן לטענתה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב׳ השופט ג׳ גונטובניק) בפסק דין מפורט ומנומק, קיבל את התביעה ודחה את התביעה שכנגד. נקבע כי המערערת "תישא בהוצאות שכ"ט ב"כ התובעים בסך 120,000 ש"ח בתוספת מע"מ וכן בהוצאות התובעים בסך 30,000 ש"ח".

לכך מכוון הערעור שלפנינו, בגדרו משיגה המערערת על קביעת בית המשפט בהתייחס לסיווג העסקה, כמו גם על שורה של קביעות אחרות בפסק הדין.

המשיבים מצדם הגישו ערעור לפי תקנה 137(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 (להלן: התקנות), בגדרו משיגים הם על קביעת שיעור ההוצאות. המשיבים מציינים כי אמנם ביקשו מבית המשפט המחוזי כי יפסוק לזכותם הוצאות ריאליות ולא פירטו את ההוצאות, אך היה מקום, למצער, לזכות אותם במלוא סכום האגרה ששילמו.

שקלנו את טיעוני הצדדים.

מצאנו כי אין לדחות את הממצאים העובדתיים שנקבעו בפסק הדין, וכי אלה תומכים במסקנות המשפטיות, שאין בהן טעות שבחוק.

לפיכך החלטנו לדחות את שני הערעורים, בגדר סמכותנו לפי תקנה 148(ב) לתקנות.

נוכח הדחייה ההדדית, אין צו להוצאות בערעורים.

ניתן היום, ז' בתמוז התשפ"ג (26.6.2023).

המשנה לנשיאה שופט שופט

עת 22046240_M05.docx